

מ ר ו ט ו ק ו ל מס' 49/ו

מיסיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ג', י' בסיון תשט"ו-31.5.55 בשעה 08.30

- הסתתפו:
- מ. אונא - היו"ר
 - ב. אזוביה
 - ע. איכילוב
 - י. בר-יהודה
 - י. בדר
 - מ. בגין
 - ד. בר-רב-האי
 - י. הררי
 - ז. ורהפטיג
 - ע. טימון
 - מ. סנה
 - ח. רובין
 - י. ספירא
 - ב. שרון

- נעדרו:
- ע. אסף
 - ט. הלל
 - ב. חת
 - ת. טובי
 - י. כסה
 - ט. לורבץ
 - י. קליבנוב
 - מ. קסיס
 - ד. טרי
 - א. תבורי

מוזמנים: פ. רוזן - טר המשפטים
א. ידן - המטבח ליועץ המשפטי
ה' סילברסטון - היועץ המשפטי למשרד הפנים.

סדר-היום: חוק הבחירות לכנסת (תיקון מס' 2).

אני פותח את הישיבה.

היו"ר ט. אונא:

חוק הבחירות לכנסת (תיקון מס' 2).

י. בר-יהודה:
במליאת הכנסת הועלתה הצעה שלא הועמדה לצבעה מפני
שלפי הסדרת היו"ר אפסר לדון על הצעה כזאת רק
על-פי פניית הוועדה: ההצעה לתת את הרשות להגיש את החוק לקריאה שניה
וסליטית לכנסת לא כולו יחד אלא חלקים חלקים. היות ובהצעת החוק הזאת
יסנם סעיפים שעליהם אין חילוקי דעות והם קטורים בתאריכים
אשר מחייבים לקבל את התיקון סיד, אני מציע לפנות אל הכנסת בבקשה
לאפשר לוועדה להגיש את החוק לקריאה שניה וסליטית בסני חלקים.

י. בדר:
הצעתי הראשונה היא שנעבור לדיון על חוק הגנת
הדייר. אין אנחנו קבלנים לחקיקת חוקים, ועלינו
לדון על החוקים המוצעים לנו לפי הסדר.

י. בדר: אני מתנגד להצעתו של חבר הכנסת בר-יהודה

בכדי שנוכל להביא את

החוק בשני חלקים עלינו לבקש רשות לכך טאט הכנסת, והדיון בענין זה והפרוצדורה הכרוכה בכך יקחו לא פחות זמן מאשר הכנת הצעת החוק כולה לקריאה שניה וסליטית.

ד. בר-רב-האי: אין אני מעונין בחלוקת החוק, אבל אני מעונין

בכך שהוא יובא לקריאה שניה וסליטית בהקדם,

טפני שיט בו דברים אשר כל סיעה מעונינת לדעת כיצד יוכרעו, לכאן או לכאן.

השאלה אשר עוררה את הויכוח הגדול ביותר בכנסת

היתה שאלת עובדי חוץ. אני מציע לערוך בענין זה הצבעה נסיונית, ואני סודיע כי אם ההצעה בענין זה תיפול, לא אסתייג. אם ההצעה הזאת תיפול, אפשר יהיה לגמור את כל הדברים האחרים היום ולהביא את החוק כבר סחר לאיסור הכנסת.

י. ספירט: אני תוסך בהצעת חבר הכנסת בר-יהודה לחלק את החוק

לשנים. אנני מראט כי הייתי מוותר על ההצבעה של

עובדי חוץ ועובדי האביות אלפלא כבר ניתנה להם הזכות הזאת, ואין לנו יכולים עתה, טטעטיט של נוחות, לסלול מהם זכות אשר כבר ניתנה להם.

הייתי מציע שלא לדון לפי שעה על הענין של עובדי חוץ ועובדי אביות, לגמור את כל יתר הטעיפיים היום, וביטיבת הערב לפנות אל הכנסת בבקשת

רשות להביא בפניה את החוק בשני חלקים.

ח. רובין:

הדבר הרצוי ביותר היה שהוועדה תחליט אם היא

רוצה או אינה רוצה לקבל את שני הטעיפיים, טעיף

1 וטעיף 6, הטנים בענינים אלה. ואפשר לעשות הצבעה נסיונית בענין זה.

שאלת ההצבעה באביות אינה בטבילי דבר מקודט. אפשר לענות על הבעיה בדרך

שהציע חבר הכנסת בר-רב-האי או בדרך שהציע חבר הכנסת בר-יהודה. אפשר גם לתקן את החוק בענין זה.

על כל פנים, איך שלא תוכרע השאלה הזאת, מציע גם

תיקון בטעיף 13(ג) של הנוסח המסולב, הנוגע בבעית סגני היוטב-ראט.

ע. איכילוב:

צדק חבר הכנסת בר-רב-האי באומרו שאריך להחליט

על כך במהרה, לכאן או לכאן, טפני שאין להעמיד

את הנוגעים בדבר בפני אפתאה.

אני מתנגד לחלוקת החוק.

אשר לבעיית ההצבעה באביות, ההסתייגות עברה

בכנסת בנסיונות סיוחדות, והיא סעוררת בעיות טכניות קטות שעלינו לטצוא להן פתרון. אני סואל האם יש אפשרות לבטל את ההסתייגות שנתקבלה על-ידי

הוטפת כמה סלים לסעיף הזה?

ס. בגין:

אני מציע לערוך הצבעה נסיונית עקרונית על

בעיית עובדי חוץ. אם הרוב יהיה בעד ההצעה שלא

תניתן זכות ההצבעה לעובדי חוץ, נסתחרר מהקוסי הכרוך בכך ונוכל להטטיך בדיון בטעיפיים אחרים. אם הרוב יהיה בעד סתן זכות הצבעה לעובדי חוץ,

אציע לבטל לדיון בטעיפיים האחרים, לסיים את הדיון בטעיפיים האחרים, ולאחר זמת לדון אם להביא את הטעיפיים האחרים בנפרד או להטהותם עד לגמר

הדיון בבעיית עובדי החוץ ולהביא את כל החוק יחד.

הוחלט: 1. לקבל את הצעת ס. בגין לפרוצדורה אל הדיון בחוק, אשר לפיה תיערך הצבעה בסיווגית בסאלה העקרונית אם תינתן זכות הצבעה לעובדי חוץ, ואם תחליט הוועדה סייס לתת לעובדי חוץ זכות הצבעה, היא תדון תחילה בכל העניינים האחרים, ולאחר זאת תחליט אם להביא את כל הסעיפים האחרים כחוק נפרד לכנסת, או להסתוותם עד לגמר הדיון בבעיית עובדי חוץ.

2. לדחות - בהצבעה בסיווגית - את ההצעה לתת זכות הצבעה לעובדי חוץ.

היו"ר ס. אונג: לפי תוצאות ההצבעה נטאיר לעת-עתה את סעיף 1 ונעבור לדיון בסעיף 2.

פ. רוזן: עלי להודיע לוועדה כי במסך דיוני הוועדה תצטרך המססלה להציע הצעה חדשה שאינה נושא חדש מקיון שהיא מטלבת בתוך כל הדברים שהוועדה דנה עליהם בקטר עם הצעת החוק הזאת. ההצעה היא להסוות את טצב הסוטרים בכל הנוגע להצבעה, למצב החיילים. (י. בר-יהודה: זה נושא חדש). לדעתי אין זה נושא חדש, אבל זה ענין להכרעת ועדת הכנסת.

התברר לנו שיהיה צורך, כנראה, בגיוס כל המטטרה ביום ה-27 ביולי, ודבר זה יביא לפיזור הסוטרים בכל סייגי סקוטות. לדעת המטטרה אין כל אפשרות להבטיח לסוטרים את אפשרות ההצבעה בבחירות אם לא תינתן להם אפשרות להצביע בטעטפות כפולות מתחנותיהם. הדבר ברור לגמרי לגבי מטטר הגבול, שמצבו לגמרי דוטה לזה של חיילים. אחרי דיון רב בענין זה טוכנעה המססלה סכדי למנוע עוול מטטטר רב של סוטרים, טוטב לאפשר להם להצביע בטעטפות כפולות.

היו"ר ס. אונג: אני מציע שנדחה את הדיון בענין זה ונעבור תחילה על ההצעות הטובחות לפנינו.

סעיף 2.

י. בר-יהודה: כל תיקון בענין זה צריך להיות סלווה בתיקון דוטה בחוק הבחירות לעיריות. התיקונים בסניי המקוטות צריכים להגיע יחד לקריאה סנייה וסליטית.

פ. רוזן: אנחנו מגייסים עוד היום הצעת חוק בענין זה.

הוחלט: לקבל את הסעיף ללא סיינוי.

סעיף 3.

י. בר-יהודה: סרכזי המפלגות ידעו על הטועד האחרון להגטת רסימות המועטדים עוד לפני סלוטה טדטיים. ואם יתקבל התיקון בסעיף זה, לא יהיה זה הגיוני להתנגד לתיקונים האחרים הנוגעים לסינוי תאריכים, טפני טהם נובעים מהתיקון בסעיף זה. והתיקונים האחרים טקטיים טאוד על טכוטת ועדת הבחירות הטרכזית. (היו"ר ס. אונג: ההכבודות הן על המפלגות). סעיף 5 הבא לתקן את סעיף 30 נורם להכבדה על ועדת הבחירות. סעיפים 6 ו-7 טביאים להכבדה על הסופט. המפלגות אינן יכולות לסעון כי הפתיעו אותן, ואין עלינו לעזור למרכזי המפלגות על-חטבון עכודת טכגנון הבחירות והטופ טיים.

ע. איכילוב: ההצעה של חבר הכנסת בר-יהודה נכונה. אבל מקובל בכנסת ובציבור שאם הממשלה מציעה משהו, זה עובר בכנסת. ויש להניח שמפלגות שמכו על כך שהצעת הממשלה תקבל, ושמח שנסארו רק יוטיים עד ה-3 ביוני, הייתל מציע לדחות את התאריך ביוטיים, כלומר, שזה יהיה ה-5 ביוני. הגלגות כלפי מפלגה כלשהי שהניחה שהתיקון יתקבל בכנסת, מחייבת לעשות זאת. אני עצמי הייתי מוכן שיטאר התאריך של ה-3 ביוני.

י. בדר: אני מתנגד להצעה לסנות את המועד להגשת רשימות המועמדים. לא החוק צריך להתאים את עצמו לאורך אלא האורך צריך להתאים את עצמו לחוק, וכאן מפלגה היא בבחינת זוח. לא נאה אם מפלגה גדולה וחשובה דורשת זאת, שזה ייעשה. זה עושה רושם שהחוק קיים בשביל אורחים רגילים, אבל לא בשביל חוגים מסוייכים. אני מניח שלן תנועת החירות היתה מבקשת דחית מועד זה, היו צוחקים לנו. וטנחיה זו אין הכדל בין מפלגה גדולה ובין מפלגה קטנה.

כאשר דנו בחוק הבחירות וקבענו את תאריך ה-26 ביולי כיום הבחירות, היה זה מביטוק טאי-אפטר להזיז שום תאריך כדי להקדים את יום הבחירות. עכשיו פתאום מתברר שזה אפשרי...

אני ציין שמפלגות שמכו על כך שהצעת הממשלה תקבל. אבל אז נשאלת השאלה מהיכן לחסוך את הסבוע הזה שרוצים לתת למפלגות לשם הכנת רשימות המועמדים. הקטנת הזמן הזה על חשבון הרשימות אשר צריכות להכניס תיקונים, על-ידי קביעת שלושה ימים במקום שבעה ימים למטרה זו, היא דבר חשוב ביותר. סינוי זה יטבע לטעם מהמפלגות להכניס את התיקונים בדרושים ברשימותיהם. כפי שמסר מר רוקח בכנסת, גם הסופט גרנט מתנגד לתיקון הזה.

לפי הצעת הממשלה יצביעו הימאים עד 14 יום לפני הבחירות, פירוש הדבר שכל ההכנות לבחירות צריכות להסתיים לפני תאריך זה, ובלוח התאריכים בקבע כי המועד להתקשרויות הוא 14 יום לפני הבחירות, ומועד ההודעה על ההתקשרויות הוא שבעה ימים לפני הבחירות. צריך לסצוא לדברים האלה מקום לפני המועד שנקבע להצבעת הימאים, ואז הפרט טביע ל-21 יום. ואז מועד ההודעה על התקשרויות צריך להיות 28 ימים לפני הבחירות. לדעתי, לוח הזמנים של הבחירות איבו טאפטר לעשות את שני הדברים: להאריך את המועד להגשת רשימות המועמדים וגם לאפטר לימאים להצביע 14 יום לפני יום הבחירות. אם רוצים לעמוד על שני הדברים, אי-אפשר יהיה לעשות זאת אלא אם הימאים יצביעו ביום הבחירות, ואז יהיה עלינו לסנות תאריכים אחרים: תאריך ההודעה על תוצאות הבחירות ותאריך כינוס הכנסת הסליסית.

ס. סנה: מציעי התיקון צריכים לסקול את הסכר ואת ההפסד הכרוך בו. מבחינה עקרונית אינני יודע תקדים בחיים הפרלמנטאריים של כל סיני ארצות, מסדרי בחירות טונו בתוך מהלך הבחירות. על כל פנים, אין זה מנהג טוב. כאשר קובעים בחוק מועדים הקשורים בבחירות, צריכות המפלגות להתאים את עצמן למועדים אלה, גם אם אין זה נוח להן. כי סינוי החוק לנזחות המפלגות פוגע ביחס של דעת הקהל לעצם הפנוצדורה הדמוקרטית של הבחירות. והרי גם אם הצעת התיקון תועבר, מיגמר הכנת רשימות המועמדים בשעת האפט של המועד המוארך. אלה המעוניינים בדחית התאריך, יהיה להם קשה לסיים את הכנת הרשימות עד ה-10 ביוני כפי שקשה להם הדבר עד ה-3 ביוני. אני מבקש מהמציעים לסקול את הנזחות שתיגרם להם על-ידי הדחיה, לעוכת הרושם שיווצר בציבור על-ידי אי-סמירת העיקרון. למען אותו דבר מסותר לכולנו, שהבחירות יהיו טכונבדות, מוטב להטיר את ההצעה הזאת.

4. תיקון 1:

אם טפא"י תעמוד על הצעת המסמטלה, אצביע בעד הצעת. אבל יסגן בהצעה זו תקלות על-ידי סיבוי התאריכים ברוב האחרון. וזה מחייב את טפא"י לסיבויים. לא רק כמסר זה קווא לה. אבל נצביע בעד הצעה מפני סמלגה זו או אחרת עומדת בפני קטיים גדולים בקטר עם הכנת רטיטת המועמדים, אינני רוצה להכטייל שותה. אם התקבל ההצעה, כי אז כל התאריכים המופיעים בטעיפים 5,4 ו-6 הם יותר סדי קצרים. לא יתכן לתת רק שלושה ימים במקום שבעה ימים לקט היקרון רטיטות המועמדים, וכן אי-אפשר לתת שלושה ימים להגשת ערעור על החלטת ועדת הבחירות המרכזית בפני בית-המסמט העליון, במקום השישה ימים שהיו קודם לכן.

צדק חבר הכנסת בדר באוטריו כי התיקון הזה טעניד בטיבן טאלה את האמטרות של הצבעת עובדי חוץ. לי אין זה איכפת כי הצבעת עובדי חוץ אינה חשובה לי.

5. תיקון 2:

לפחות בחוג מצומצם זה אני חייב להגיד דברים ברורים. ברוריים לא היה זה אינטרם של ספלגת פועלי מ"י ולא חוג דונה את הצעת התיקון הזאת. אין זה באה לנציגי הציונים הכלליים להגות יחסים לסיבוי התאריכים ולהתכחס לכך כאן, את התאריך של חתמה לטכנע ימים יום בטיה אתי חבר הכנסת איכילוב, בכל זאת, צריך לתת לספלגה גדולה שהות, לו היינו יודעים כי הציונים הכלליים לא יעמדו על הצעתם, הייבן בוטרים את הענין סזמן, סר הפנים ראטרן קרט את האחרכה הזאת טעל קטת הכנסת, ואינני חושב שזה באה טבחוג מצומצם כווצרה קפוצ קתף חקנסת איכילוב וקציע האחרכה של קמסיים. אין קווא זקול להתחס לכך טקף קתף חקנסת חקנסת טל 14 יום?

אני מבקט טטיקורלים של חקנסת לקבל את הדחיקה, כי טאחר טהחכמה היתה טהמועד יהיה ה-10 בסונני, לא נעטו הטידוריים הדרוטיים. החגינות טחייבת לקבל זאת.

6. איכילוב:

אין זה בכונן טפניתי אל חבר הכנסת אזניה בקטר עם התאריך. לאחר שהיה דיון בטסטלה ודובר על כך טצדקן לדהות את הקועדה לטכנעלים, בפוסטי בטקרה עם חבר הכנסת אזניה במל-אכייב באמטתי לו: מה הולכים לעשות? זה לא יתכן, טטבנן ועטינן טטכונדת קווא אכ? אמרת: אולי אפשר יהיה לסדר את הדבר על-ידי חתמה לטכנע ימים, לעצם הענין, אין זה סוד טכאטר הועלתה ההנעה לדהות את טנעד הבסת רטיטות המועמדים, חברים טכל הספלגות, קוואליציוננות ולא קוואליצינקקרות דאג זאת כדבר טאלקננן טקב האקננו טנעיל לענין.

החלטת: לדחות את הצעת י. בר-יהודה למחוק את הסעיף.

אמתינות לי. בר-יהודה, ט. טנה.

אני מציע: במקום 46 יום - 50 יום.

7. איכילוב:

החלטת: 1. לדחות את הצעת ע. איכילוב לכתוב חסיים יום" במקום "אחצעים טטטה יום".

2. לקבל את ההצעה להטמיה את הסעיף ללא סיבוי.

בטעיפים 4, 5, 6 הביטחה אינו סדניק. והוא צריך להיות לא יאחזה טחיון ג-.

8. תיקון 3:

א. ידין:

אשר להצעות הסינוי בתאריכים, מטאחר שהוחלט על דחייה של שבוע ימים במועד הגשת רשימות המועמדים, עלינו לחסוך שבוע ימים בתאריכים אחרים. לא הכנסנו סינוי בזמן סנייתן לוועדת הבחירות המרכזית לבירור הרשימות ולהודעה על ליקויים, והוא נשאר שבוע ימים. לעומת זאת הזמן הניתן לרשימות לתיקון הליקויים הוא לפי החוק הקיים שבוע ימים, ולפי הצעת התיקון - שלושה ימים. המועד הניתן לסלידת הודעה על החלטת ועדת הבחירות הזמנית היה לפי הצעה חמישה ימים, והוא הוארך ביום אחד, מפני שהסארת חמישה ימים היתה מביאה לכך שהמועד יסתיים ביום שבת. הזמן הניתן לרשימות לערער על החלטת ועדת הבחירות המרכזית הוא לפי החוק הקיים חמישה ימים, וההצעה היא לקצרו ולהעמידו על שלושה ימים. הזמן הניתן לבית-המשפט העליון לדון בערעורים הוא לפי החוק הקיים שבוע ימים, וההצעה היא להקטין אותו לחמישה ימים. כל התאריכים האחרים הנוגעים לגטר הדיון בבית-המשפט העליון, לפירסום רשימות המועמדים, להתקשרויות ולהודעה על התקשרויות, נשארים ללא שינוי.

ס עיף 4.

י. בר-יהודה:

סעיף זה מביא לסינוי דרסטי עד למאוד. מטעם כאן נשארים שבוע ימים, אבל הזמן שנשאר לרשימות בסביל להכניס את התיקונים הוא שלושה ימים, במקום שבוע ימים כפי שזה בחוק הקיים. לעומת זאת, בסעיף הבא אחריו ההצעה היא להוסיף יום. אין זה הגיוני. אני מציע להסאיר לרשימות את אותו הזמן הניתן להן לפי החוק הקיים: שבוע ימים. כלומר, הצעתי היא שבמקום 36 ימים יהיה: 32 ימים לפני הבחירות.

י. בדר:

אני מסכים כי לוועדת הבחירות המרכזית דרושים שבוע ימים. אבל גם לרשימות דרוש הזמן, ו-3 ימים אינם מספיקים. אני מציע להפחית יום אחד מהזמן הניתן לוועדת הבחירות המרכזית, לתת לרשימות ששה ימים, ואז נשאר הפרש של יומיים.

א. ידין:

ועדת הבחירות המרכזית סקבלת את הרשימות ברגע האחרון, ורק אז היא מתחילה לבדוק אותן. לכן אי-אפשר להקטין את הזמן שהוקצב לה לכך. לעומת זאת לרשימות יש זמן להתחיל בבירור הפרטים האלה עוד הרבה לפני כן. לכן בעשן הקיצוצים בענין זה על-חשבון הרשימות ולא על-חשבון ועדת הבחירות המרכזית.

ח. רובין:

ההצעה הזאת כמוה כסלילת האפשרות של רשימה שלא היתה סיוצגת בכנסת הזאת, להופיע בבחירות לכנסת הבאה. זה לא יתכן. אין כאן אפשרות הוגנת לרשימות חדשות להספיק להכין את הדברים האלה. לעומת זאת, לוועדת הבחירות המרכזית ישנו טנגרון והיא יכולה להסתפק, הייתי אומר, בארבעה ימים. הייתי מוכן להסכים שהזמן הניתן לרשימות יהיה ששה במקום שבוע ימים.

הינדל מ. ארנא:

אני מציע שהזמן הניתן לוועדת הבחירות המרכזית יהיה ששה ימים במקום שבוע ימים, ז"א קיצוץ של יום אחד, ואז במקום 39 ימים יהיה: 40 ימים. אני מציע לרשימות בתן ששה ימים (במקום 3 ימים המוצעים), ואז זה יצא ביום ה-34 לפני הבחירות. כן אני מציע לסלידת הודעה על-ידי ועדת הבחירות המרכזית יהיו חמישה ימים במקום ששה ימים, ז"א, במקום ביום ה-30 - ביום ה-29.

הוחלט: לקבל את הצעת ס. אונא האומרת: הזמן הניתן לוועדת הבחירות המרכזית לבירור הרשימות והודעה על ליקויים יהיה ששה ימים, ז"א - ביום ה-40 לפני הבחירות; הזמן הניתן לרשימות לתיקון הליקויים יהיה 6 ימים, ז"א ביום ה-34 לפני הבחירות; הזמן הניתן לוועדת הבחירות המרכזית למסירת הודעה על ליקויים ברשימות יהיה 5 ימים, ז"א ביום ה-29 לפני הבחירות.

סעיף 6.

היו"ר ס. אונא: אני מציע שזה יהיה היום ה-25 במקום היום ה-27 לפני הבחירות. הזמן הניתן כאן הוא פחות מדי. צריכים להיות לפחות ארבעה ימים.

א. ירון: אינני חושב שיש צורך בכך.

י. בר-יהודה: כמה ערעורים היו בבחירות לכנסת הראשונה או הסניה?

י. סדר: שניים.

י. בר-יהודה: אני מציע שזה יהיה 26 במקום 27.

ח. רובין: זה בלתי אפשרי. אני חושב שצריך להטמיר כאן זמן של חמישה ימים.

הוחלט: לקבל את ההצעה שהזמן הניתן לערעור על החלטת ועדת הבחירות המרכזית בענין הליקויים ברשימות יהיה ארבעה ימים, כלומר, עד היום ה-25 לפני הבחירות.

היו"ר ס. אונא: יהיה עלינו להכניס תיקונים גם בסעיפים 31(ב) ו-32, בעקבות התיקונים שקיבלנו.

תיקון סעיף 31(ב).

היו"ר ס. אונא: אני מציע שבמקום היום ה-22 יהיה היום ה-20.

הוחלט: לקבל את הצעת ס. אונא האומרת כי בסעיף 31(ב) במקום "היום ה-22" יהיה "היום ה-20".

תיקון סעיף 32.

היו"ר ס. אונא: גם בסעיף זה הנוגע לפירסום, עלינו לשנות, ואני מציע שבמקום "היום ה-19" יהיה "היום ה-16".

הוחלט: לקבל את הצעת ס. אונא שבמקום "היום ה-19" יהיה "היום ה-16".

אני מציע להשאיר את התאריכים הנוגעים להתקשרויות ללא שינוי.

היו"ר ט. ארנא:

אני מציע שבדון על כך לאחר הדיון בסעיף 8.

י. בר-יהודה:

סעיף 9(2).

סעיף 9(1) נוגע לענין של עובדי חוץ, ולא בדון עליו כרגע.

היו"ר ט. ארנא:

אני מציע לכתוב במקום "בכל עת" - "לא יאוחר מטובע ימים לפני הבחירות".

י. בר-יהודה:

אני מציע תיקון סני. אינו יכול להיות ערעור על החלטת ועדת הבחירות המרכזית לגבי עצם הדבר, אבל לגבי הטענה לאן לצרף במקרה כזה יכול להיות ערעור. בענין זה יכולות להיות כוונות פוליטיות. אני מסכים שהערעור יהיה בפני כל אינסטנציה מטפסית שתיקבע.

אולי בפני יו"ר ועדת הבחירות?

היו"ר ט. ארנא:

אני מסכים.

י. בר-יהודה:

זה יוצר סוסד חדש: יו"ר הוועדה.

ט. טונה:

אני מסכים שזה ינוסח כך: לחבר בית-הדין העליון שהוא יו"ר הוועדה. אבל אני מסכים גם שהערעור יהיה לבית-הדין העליון או לבית-המספט המחוזי או לכל אינסטנציה שתיקבע.

י. בר-יהודה:

תיקון נוסף: כתנב פה "בין לצורך חוק זה כולו ובין לצורך הוראות מסויימות מהוראותיו". אני חוטב שהצירוף צריך להיות רק לצורך הצבעה וספירה וכל הדברים הקטורים בתהליך ההצבעה והספירה, אבל לא לסום דבר אחר.

עלינו להפסיק עתה את הישיבה, ונמסיד בדיון זה בישיבת אחה"צ.

היו"ר ט. ארנא:

הישיבה ננעלה בשעה 11.00.